Bi 8169

De schim uit het verleden

Bibliotheek NIOD

De „brochure" van den oud-minister-president De Geer

DEZER dagen heeft een „brochure" van den oud-Minister-President De Geer het licht gezien. Het woord „brochure" heb ik hier tusschen aanhalingsteekens gezet, omdat het geschrift niet veel meer is dan een tractaatje van 14 bladzijden met 2 bladzijden voorwoord. Een dergelijk drukwerkje werd in de N.S.B. altijd voor 5 ct. met winst verkocht. De prijs dezer bedraagt 30 ct.; Gij hebt dus het recht een geweldig belangrijken inhoud te verwachten om niet bekocht te zijn.

Ik zal U precies zeggen wat er in staat (afgezien dan van de Bijbelteksten, die volgens het oude recept misbruikt worden als gereedschap van den Christelijk-Historischen politicus).

Er is een voorwoord van twee bladzijden en daarin staat:

1. Ik heb in Mei 1940 het land verlaten als Minister. Indien ik geen Minister ware geweest, had ik het land niet verlaten.

2. Politieke beteekenis had mijn terugkeer niet. Op 3 September 1940 ben ik afgetreden als Minister. Op 5 November 1940 ben ik naar Portugal gevlogen. Op 6 Februari 1941 ben ik in Den Haag aangekomen

3. Ik ben beschuldigd; dat heeft mij pijnlijk getroffen. Ik hoop, dat eerlang de tijd zal aanbreken, waarop het „hoor en wederhoor" in vollen omvang zal kunnen worden toegepast.

Wat wij hierop te antwoorden hebben? Dat is heel eenvoudig. Er is een oud-Hollandsche eere-code, die zegt, dat een kapitein het zinkende schip **niet** verlaat. In de Mei-dagen van 1940 was de heer De Geer Minister-President; hij was kapitein op het schip van Staat. Dit schip werd lek geschoten, zoodat het snel ging zinken. De kapitein beval den matrozen te pompen met inzet van hun leven, (te vechten op den Grebbeberg) liet tegelijkertijd heel voorzichtig en zachtjes aan den achterkant van het schip een sloepje zakken, sloop van de commandobrug af en roeide in de duisternis onkenbaar weg van het schip. Nu is hij teruggekomen bij de passagiers en zegt: als ik passagier was geweest als Gij, zeker zou ik gebleven zijn. Maar ik was kapitein en daarom „verliet" ik het schip.

Lezer, Uw handen jeuken als de mijne! Maar: handen thuis; hij is over de 70 en hij wenscht hoor en wederhoor. Letterlijk zegt immers de heer De Geer: „Ik hoop, dat eerlang de tijd zal aanbreken, waarop het „hoor en wederhoor" in vollen omvang zal kunnen worden toegepast."

Welnu, als ik er wat aan doen kan, aan mij zal dit niet liggen. In Frankrijk heeft het staatshoofd maarschalk Pétain de oude machthebbers, die Frankrijk naar den ondergang hebben gevoerd, voor het gerecht van Riom gebracht. Daar wordt de schuldvraag behandeld, hoe Frankrijk den oorlog verloren heeft. Dit behoeft bij ons niet, omdat ieder weet, dat wij den oorlog verloren hebben, omdat de militaire verdediging een paskwil was. Veel interessanter, veel hoogere vragen doen zich hier voor. Namelijk deze: wie hebben sinds 1933 samengezworen tegen Duitschland, wie hebben den boycot tegen Duitschland georganiseerd, wie hebben dag en nacht het nationaal-socialisme bezwadderd, wie hebben het volk opgehitst, wie hebben het volk bedrogen, wie hebben het volk uitgeplunderd, wie hebben Nederland gemaakt tot een voorpost van Engeland op het vasteland, wie hebben de eer en den goeden naam van duizenden fatsoenlijke plichtsgetrouwe Nederlanders door de modder gehaald, wie hebben de moorden van de Mei-dagen op hun geweten, wie hebben de nationaal-socialisten in Indië in concentratiekampen gesmeten, hun vrouwen in armoede gedompeld en hun kinderen in weeshuizen gestopt? Enz., enz. Op al deze vragen zult Gij U hebben te verantwoorden, ex-Minister-President. Daar helpen tractaatjes niet tegen, daar helpen geen bijbelteksten tegen. De eerste Nederlandsche Regeering die optreedt, heeft naar mijne meening de plicht om voor de hoogste rechtbank te dagen, de verantwoordelijken voor den ondergang van het oude Nederlandsche imperium. Zij moeten daar inderdaad vinden, wat de heer De Geer wenscht: hoor en wederhoor.

Dezer dagen staan voor het vredegerechtshof terecht de directe moordenaars en misdadigers. Zij beroepen zich op ontvangen bevelen. Het zal interessant zijn om te vernemen op wie de oud-Minister-President zich zal beroepen om duidelijk te maken, dat hij volkomen onschuldig is en trouw zijn plicht heeft gedaan...

En nu de brochure zelf, wat behelst zij? Daar staat in:

1. Het is jammer, dat na de rede van den Führer op 19 Juli 1940 de tegenstanders niet tot samenspreking zijn gekomen.

2. De oorlog is een wereldoorlog met rouw en kommer, vernietiging van stoffelijke en geestelijke waarden. Lloyd George en Lord Bryce hebben er voor gewaarschuwd; Chamberlain was een onvermoeide vredesduif.

3. De straffen en beproevingen van dezen oorlog zijn noodig om de volkeren van Europa te doen beseffen, dat zij samen moeten houden. De tijd der afzonderlijke souvereine staten, die geen neutraliteitsmacht hebben is uit. Dit heeft de Times verklaard. Duitschland vindt dit ook, dus dat is een basis voor bespreking. Wij Nederlanders moeten dit kunnen begrijpen en waardeeren.

4. Over de „schuldvraag" aan dezen oorlog moet niet gepraat worden, dat leidt tot niets.

5. In Engeland is een lezenswaardig boekje verschenen onder het opschrift „What should Christians pray for" (Waar kunnen Christenen voor bidden?) In een Engelsche kerk in Portugal zong de gemeente met Kerstmis 1940 het „Stille nacht, Heilige nacht". Maar ook in Duitschland werd dit lied door millioenen gezongen."

Ziedaar den inhoud. Wat ik **daarop** te zeggen heb?

Ad 1. Dat de hand, die de Führer op 19 Juli 1940 voor de laatste maal uitstrekte naar Engeland, om dit land duidelijk te maken, dat voortzetting van den oorlog den ondergang van het Britsche imperium met zich zou brengen, teruggewezen is door de Engelsch-Amerikaansche oorlogsmisdadigers, weet een ieder. Dat was niet de eerste maal dat dit geschiedde. Van 1933 af heeft de Führer al het mogelijke gedaan om den oorlog te voorkomen. Maar de Joodsch-Amerikaansch-Engelsche kapitalistenkliek onder leiding van de vrijmetselarij, wilde den oorlog om het nationaal-socialisme te vernietigen en de heer De Geer heeft al deze jaren op zijn klein viooltje in dat orkest zoo ijverig mogelijk medegespeeld.

Ad 2. Dat de oorlog geen pretje is, maar een ontzetting, een gruwel, een ramp, niet zoo zeer voor degenen, die er vandoor gaan als het gevaarlijk wordt om daarna veilig te willen leven als vergeten burger, maar veel en veel meer voor de uiteengescheurde jonge gezinnen, voor de honderdduizenden jonge mannen, die vallen. Voor de duizenden marinemannen van de Nederlandsche vloot in Indië, die zinloos geofferd zijn door een gewetenlooze emigrantenkliek, die op 8 December 1941 aan Japan den oorlog verklaarde. Deze heeren zijn de rotgenooten van den heer De Geer.

Ad 3. Dat deze oorlog ons een solidair Europa moest brengen is de groote visie van den Führer Adolf Hitler en den Duce Benito Mussolini.

Deze solidariteit is door de democratieën, onder leiding van Engeland afgewezen, omdat Engeland wil blijven heerschen over een verdeeld Europa. Dit kwam voor het eerst scherp tot uiting in 1935 tijdens de actie van den Volkenbond tegen Italië. In October 1935 heeft de N.S.B. zich solidair verklaard met de zwarthemden van Mussolini en de bruinhemden van Hitler en heeft zij haar geloof uitgesproken in de wording van een solidair Europa. De geheele democratische bende is toen over haar heen gevallen en van dien dag af „hadden wij ons buiten het volk gesteld", waren wij landverraders.

Het was de heer De Geer, die daaraan het zijne heeft bijgedragen.

Ad 4. **Dat de Heer De Geer geen lust heeft om straks over de schuldvraag aan den oorlog te spreken, dat begrijp ik volkomen. De slachtoffers van dezen oorlog hebben er echter recht op, dat wordt vastgesteld na „hoor en wederhoor" wie sinds 1933 systematisch naar den oorlog gedreven hebben. Het Nederlandsche volk heeft er recht op te weten, welke rol onze toenmalige regeerders daarbij hebben gespeeld.**

Ad 5. **Wat het bidden van de Christenen betreft: er zijn tegenwoordig twee soorten Christenen. De officieele, die bidden dat het communisme mag overwinnen en Duitschland vernietigd worde. De niet-officieele, die in dezen oorlog zien een scherpe uiting van de voortdurende worsteling tusschen het Goede en het Kwade en die weten, dat zonder het nationaal-socialisme Europa door het communisme onder den voet geloopen zou zijn, hetgeen het einde zou hebben beteekend van de Europeesche cultuur en den Christelijken Godsdienst.**

Zij gelooven daarom, dat God Adolf Hitler heeft gezonden om Europa van de neerstorting in dien afgrond te redden. De niet-officieele Christenen worden daarom hier te lande door de officieele Christenen vervolgd en uit de kerken gebannen. De heer De Geer heeft daaraan braaf medegeholpen.

Dit is mijn antwoord op de „brochure" De Geer.

MAAR nu ik toch over deze schim uit het verleden spreek, is het goed hieraan een kleinen staat van dienst van Jhr. de Geer toe te voegen. Hij is verre van volledig, maar voldoende interessant.

Het was in de Tweede Kamer, dat Jhr. de Geer als spreektrompet van het heerschende Jodendom optrad door te verklaren, dat Joden v o l b l o e d Nederlanders zijn. Dat v o l b l o e d was goed. Het „Wien Neerlands bloed door de aderen vloeit van vreemde smetten vrij" had eigenlijk daarna gezongen moeten worden door David Wijnkoop. Dit is echter achterwege gebleven.

De heer De Geer is Minister-President geworden door de vorming van een Roomsch-Roode Regeering, waartegen zelfs Dr. Colijn had opgezien. Dit was een copie van het Fransche z.g. „Volksfront", waarvan de bedrijvers nu voor het gerecht te Riom staan. Deze Roomsch-roode coalitie was de strijdorganisatie tegen het nationaal-socialisme in het algemeen, de N.S.B. in het bijzonder.

Het was onder Minister-President De Geer, dat Van Kleffens zijn noodlottige politiek kon voeren, waarover onlangs onthullingen de wereld hebben verbaasd.

Het was onder Minister-President De Geer, dat de zaak Venlo ons volk compromitteerde.

Het was onder Minister-President De Geer, dat een aantal van onze kameraden vóór de oorlogsdagen werden gearresteerd. De radio-rede van den heer De Geer daarover was bedoeld om ons Volk duidelijk te maken, dat het hier ging om landverraders.

Het was onder Minister-President De Geer, dat alle nationaal-socialisten dag in dag uit voor verraders werden uitgemaakt en de maatregelen werden genomen, waardoor van 10—14 Mei duizenden fatsoenlijke menschen, mannen en vrouwen, op beestachtige wijze werden behandeld.

Het was onder Minister-President de Geer, dat in Indië hetzelfde gebeurde en de stemming werd gekweekt, die tot de ramp in Indië geleid heeft.

Het was de toenmalige Minister van Financiën de Geer, die in 1923 nog vóór dat de vlootwet in de Kamer in behandeling kwam zijn ontslag nam, omdat hij de verhoogde uitgave niet verantwoord achtte. Daarom heeft hij mede belet, dat de Indische vloot sterker werd. Dit heeft hem in het geheel niet belet om mede te doen aan de ophitsing tegen Japan, om ten slotte duizenden van onze mannen op kleine en verouderde schepen den dood in te jagen.

En zoo zouden wij kunnen doorgaan. Maar het heeft nu nog geen zin.

Een gerechtszaal met hoor en wederhoor is de eenige plaats, die geschikt is voor den oud-Minister-President Jhr. de Geer. Daar zal het verleden worden afgesloten.

Met het nu of met de toekomst heeft de heer de Geer niets uit te staan. Dit is de zaak van jong Nederland. En jong Nederland marcheert, niettegenstaande de Heer de Geer, zoolang hij iets te zeggen had, al het mogelijke heeft gedaan om dit te beletten.

MUSSERT.

Utrecht, 14 April 1942.

OVERDRUK UIT „VOLK EN VADERLAND" VAN 17 APRIL 1942